

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

Τὸ τέλος τῆς σχολικῆς χρονιάς εἶναι πάντα ἕνας ἀπολογισμὸς τῆς δουλειᾶς πὺ ἐγίνε στὸν ἕνα ἢ στὸν ἄλλο κλάδο τῆς ἐκπαίδευσης. Ἔτσι καὶ ὁ Σύνδεσμός μας παρακολούθησε μὲ χαρὰ καὶ περηφάνεια τὴν ἐργασία πὺ ἐγίνε στὰ τρία μορφωτικὰ ἰδρύματα πὺ ὀργάνωσε, τὸ ὀρφανοτροφεῖο «Ἐθνικὴ Στέγη», τὴ «Βραδυνὴ Σχολὴ Γυναικῶν Ὑπαλλήλων» καὶ τὴν «Παπαστράτειο Σχολὴ Παιχνιδιῶν καὶ Διακοσμητικῆς».

Γιὰ τὴν ἐργασία πὺ ἐγίνε στὸ καθένα τούτῃ τῇ χρονιά δίνουμε μερικὲς πληροφορίες πὺ μπορεῖ νὰ ἐνδιαφέρουν τίς ἀναγνώστρίες μας.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ (1922)

Πλησιάζουν δέκα χρόνια ἀφ' ὅτου ὁ Σύνδεσμος γιὰ τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναίκας, ἀμέσως μετὰ τὴ μικρασιατικὴ καταστροφὴ ἱδρυσε τὸ Ὀρφανοτροφεῖον «Ἐθνικὴ Στέγη» γιὰ νὰ προστατεύσει ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς προσφυγιάς ἕσα μπερούσε ἄπορα κορίτσια.

Τὸ ἔργο αὐτό, πὺ γεννήθηκε σὲ στιγμὴ δυστυχίας καὶ πὺ ἦταν φυσικὸ νὰ ξερριζωθῇ ἀπὸ τὴν πρώτη οἰκονομικὴ καταιγίδα ἀφοῦ δὲν εἶχε οὔτε περιουσία δική του οὔτε δικό του κτίριο, κατόρθωσε μολαταῦτα

να σταθῆ και να εξαπλώσει τις ρίζες του βαθειά σε τρόπο ώστε με αίσιοδοξία να αποβλέπει κανείς προς τὸ μέλλον του.

Τὴ ἔργασία και τὴ κόπωση ἀντιπροσωπεύει ἕνα τέτοιο ἔδραμα στὴ σημερινή μας ἐποχή, ἔπου ἄτομα και κράτη παλαίθουν για να υπάρξουν και ἔπου κάθε μέρα πού ξημερώνει παρουσιάζει καινούργια οικονομικά προβλήματα, κάθε ἕνας μπορεί να τὸ καταλάβει. Μόνο μιὰ ἐνδελεχῆς μέριμνα, μόνο μιὰ ἀπέραντη ἀφιλοκερδῆς και ἀστείρευτη πηγή ἀγάπης μπορεί να θεμελιώσει τέτοιου εἶδους ἔργα.

Σήμερα ἡ φτωχὴ Ἑθνικὴ Στέγη ἔχει κτίριο δικό της πού ἀντιπροσωπεύει περίπου περιουσίαν δύο ἑκατομμυρίων. Στὸ συνοικισμό τῆς Ν. Σμύρνης, ὄψηλά, ἀπλὸ και ἄρμονικὸ ὀρθώνεται τὸ κτίριο τῆς Ἑθνικῆς Στέγης, κατάλληλο για να στεγάσει περὶ τὰ 100 ὀρφανά. Τὸ οἰκόπεδο πού τὸ περιστοιχίζει (δῶρον τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως) ἤρχισε ἤδη να πέρνει μορφή περιβολιοῦ. Τὰ παιδιὰ μαζί με τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος και τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἐφύτευαν περὶ τὰ 100 δένδρα, καλλιέργησαν λαχανόκηπο και ἕνα μικρὸ ἀνθόκηπο.

Βέβαια αὐτὸ εἶναι μιὰ μικρὴ ἀρχή. Πολλὴ ἔργασία ἀκρίμης πρέπει να γίνει για να φτάσει ἡ Ἑθνικὴ Στέγη σε σημείο πού να ικανοποιεῖ τις σύγχρονες ἀντιλήψεις ὅσον ἀφορᾷ και τὴν ὀργάνωσή της και τὸν προσορισμὸ της. Μαζὺ με τὴ δημοτικὴ ἐκπαίδευση ἡ μόνη ἐπαγγελματικὴ μόρφωση πού δίδεται σήμερα εἰς τὰ κορίτσια τῆς Ἑθνικῆς Στέγης εἶναι τὸ κέντημα και ἡ κοπή και ραφὴ ἀππορροχῶν. Ἐπίσης τὰ παιδιὰ ἀσχολοῦνται με τὴν καθαριότητα τοῦ κτιρίου και βοηθοῦν εἰς τὴν κουζίνα και τὴν ἱματιοθήκη. Ἡ σκέψη ἡ ὀποία ἐπικρατεῖ εἶναι να ἐξελιχθῆ με τὸν καιρὸ ἡ Στέγη σε μιὰ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ κατωτέρων οἰκοκυρικῶν δηλ. να ἐτοιμάζει κορίτσια τὰ ὀποία να προσλαμβάνονται ὡς οἰκονόμοι, ἱματιοφύλακες μαγειρίσσαι εἰς διάφορα ἰδρύματα, νοσοκομεῖα, σχολεῖα, ξενοδοχεῖα ἢ και σπίτια και τὰ ὀποία να ἐκτελοῦν τὴν ἔργασία των με εὐσυνειδησία και μέθοδο. Και ἔτσι θὰ ἀνυψωθῆ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὸ τόσο περιφρονημένο εἰς τὸν τόπο μας ἐπάγγελμα τῆς ὑπηρετίας πού ἀλλοῦ ὀνομάζονται σύντροφος και βοηθὸς και πού ἔχουν ἀμεσον ἀνάμειχην εἰς τὴν οἰκογενειακὴ μας ζωή.